

๒๑

มหัศจรรย์ความรู้ภายใน

ถ้าบวชเป็นพระ ก็จะทำสมาธิได้ง่ายกว่าตอนเป็นคฤหัสถ์ เพราะชีวิตพระมีเครื่องกังวลน้อยกว่า คฤหัสถ์จะมีปัญหาและแรงกดดัน ต้องทำมาหากิน ทำมาค้าขาย ทำมาสร้างบารมี ต้องดูแลทั้งตัวเอง ครอบครัว ดูทั้งบ้าน ทั้งคนในบ้าน นอกบ้าน ในที่ทำงานอีกเยอะแยะ

ชีวิตพระมีเวลาว่างมากกว่าที่จะบำเพ็ญสมณธรรม คือ ขอบปฏิบัติสำหรับชีวิตสมณะ ที่จะทำให้กายวาจาใจ สะอาด บริสุทธิ์ สงบนิ่ง เยือกเย็น เรียนรู้เรื่องราวความเป็นจริงของชีวิตภายในที่ถูกปกปิดเป็นความลับมายาวนาน

ชีวิตของบรรพชิตเป็นชีวิตที่สูงส่ง เฉพาะผู้มีบุญมีบารมี ที่ผ่านชีวิตของคฤหัสถ์มามากเพียงพอจนถึงจุดอิ่มตัวแล้ว ถึงเวลาที่จะต้องก้าวไปสู่ชีวิตใหม่ที่ยกระดับชีวิตให้สูงขึ้น เรียนรู้ให้สูงขึ้นไปเรื่อย ๆ

ชีวิตของบรรพชิตจะมีเวลาทำหยุดทำนิ่งได้มาก ยิ่งหยุดยิ่งนิ่งก็ยิ่งดิ่งไม่หยุด เข้าไปสู่ภายใน เดียวก็เห็นกาย มนุษย์ละเอียด เห็นกายทิพย์ เห็นกายในกายซ้อนๆ อยู่

เป็นความมหัศจรรย์ที่หลายพันล้านคนในโลกเขาไม่เห็นกัน
แต่เราเห็นชีวิตภายใน

ชาวโลกส่วนมากเขาจะเห็นกายมนุษย์ละเอียดตอน
เขาหลับฝันไป แต่ไม่รู้จักรว่า เป็นกายฝัน เหมือนตัวเราเอง
ออกไปทำหน้าที่ฝัน ตื่นขึ้นมาเราก็ยังระลึกได้บ้าง ไม่ได้บ้าง
จริงบ้าง ไม่จริงบ้าง แต่ว่ากายนั้นเวลาตื่นไปอยู่ที่ไหนก็ไม่รู้

แต่ถ้าหากว่า เข้าถึงกายมนุษย์ละเอียดได้ จะมีความ
รู้สึกปีติสุข ภาควิมิใจว่า คนอย่างเราเข้าถึงกายมนุษย์ละเอียด
ได้ มีชีวิตที่สูงส่งกว่าชีวิตของคฤหบดีไปอีกเท่าตัว อีก
๑๐๐ เปอร์เซนต์ เป็นกายภายในที่เราจักร เป็นชีวิตภายในที่
ทำให้เราเข้าใจชีวิตภายนอกมากเพิ่มขึ้นว่า **กายมนุษย์หยาบ
เหมือนบ้านเรือนที่อยู่อาศัยชั่วคราว เป็นการรวมประชุม
ของหมู่ธาตุดิน น้ำ ลม ไฟ บรรยากาศ ให้กายละเอียดอยู่**

ความผูกพันกับกายมนุษย์หยาบ หรือสิ่งที่เนื่องด้วย
กายมนุษย์หยาบก็จะบรรเทาไป ก็จะคลายความผูกพันได้
เพิ่มขึ้นเพราะเข้าใจขึ้น เข้าใจเพราะเห็นแจ่มแจ้งว่า มีกาย
มนุษย์ละเอียด และเราเป็นกายมนุษย์ละเอียด และยังได้
ศึกษาภพภูมิของกายมนุษย์ละเอียดว่าเขามีภพภูมิกันเป็น
อย่างไร ตื่นอยู่ตรงไหน หลับไปอยู่ตรงไหน

ถ้ามันต่อไปก็จะเข้าไปถึงกายทิพย์ เป็นกายสุคติภูมิ ที่ซ้อนๆ อยู่ภายใน เป็นกายที่จะอยู่ในเทวโลก กายมนุษย์ หยากับกายมนุษย์ละเอียดไปอยู่ไม่ได้

เราจะรู้จักชีวิตของกายทิพย์อีกระดับหนึ่ง จะมีสังคมของกายทิพย์ ภพของกายทิพย์ เรื่องราวของกายทิพย์ นี่เป็น ความมหัศจรรย์ของตัวเอง เพราะฉะนั้นความรู้เรื่องราว ความเป็นจริงของชีวิตจะค่อยๆ ถูกเปิดเผยทยอยขึ้นตาม ความเพียรที่เราทำอย่างถูกหลักวิชา อย่างสม่ำเสมอ

ดังนั้น หลวงปู่หลวงตาที่ท่านอยู่ลำพังตามป่าเขา ห้วย หนอง คลอง บึง ทำไมท่านไม่เหงา หรือทำไมท่านอยู่ได้ ทั้งๆ ที่อดคัดขัดสนด้วยปัจจัย ๔ แต่ท่านก็ไม่มีความรู้สึกว่า ท่านขัดสน ไม่มีความรู้สึกเหงา มีแต่รู้สึกเป็นสุขที่เกิดจากความวิเวก กายวิเวก จิตวิเวก อุปธิวิเวก และก็มีภาพภายใน ให้ดู มีเรื่องราวภายในให้ศึกษาเรียนรู้

ชีวิตของพระมีโอกาสมากกว่าในการที่จะศึกษา เรียนรู้สิ่งเหล่านี้ กายมนุษย์ละเอียด กายทิพย์ กายพรหม กายอรุปรพรม กายธรรม เป็นชั้นๆ เข้าไปเรื่อยๆ จะมีปิติ มีสุข มีความเบิกบานชุ่มชื่นอยู่ในตัว มีความรอบรู้ที่กว้าง ขวางขึ้น มีกำลังบุญที่เพิ่มขึ้น ในทุกๆ ครั้งที่ได้บำเพ็ญ สมณธรรม

เพราะฉะนั้น ท่านถึงเป็นแหล่งแห่งเนื่อนาบุญ บุญธาตุ จะมารวมประชุมอยู่กับพุทธบุตรที่บำเพ็ญสมณธรรม บุญก็จะเกิดขึ้นมากมายเป็นสายบุญ บารมีก็จะเกิดขึ้น เนกขัมม บารมี ผังแห่งการบวชก็จะถูกสั่งสม สะสมเพิ่มเติม เหมือนเรา ออมทรัพย์อย่างนั้น มากเข้าๆ หนาแน่น ตั้งแต่บวชช่วงสั้น ก็จะทำให้เราบวชได้ยาวนาน จนกระทั่งถึงตลอดชีวิตได้อย่างมีความสุข ปีติ เบิกบาน ชุ่มชื่น

ชีวิตสมณะจึงเป็นชีวิตเฉพาะผู้มีบุญ ที่จะมีโอกาสได้ ศึกษาเรียนรู้เรื่องราวเหล่านี้เยอะแยะ ความรู้ที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงอุปมาเหมือนใบไม้ในกำมือกับใบไม้ที่อยู่ในป่า ประคูลาย พุทธบุตรก็สามารถศึกษาเรียนรู้ได้ เพราะมีเวลาว่างจากเครื่องพันธนาการของชีวิตมากกว่าคฤหัสถ์ จะได้บำเพ็ญสมณธรรม ศึกษา ฝึกฝน เรียนรู้ แล้วก็สั่งสอนผู้อื่น ได้อย่างเต็มที่ เต็มกำลัง มีปีติสุขอยู่ข้างใน

การที่เราจะแจ่มแจ้งอะไรสักเรื่องหนึ่ง ต้องมีกำลังบุญ บารมีมาก และเมื่อถึงจุดที่แจ่มแจ้งได้ก็มีปีติสุขมาก เบิกบาน ว่า เราประสบความสำเร็จในชีวิต ที่แตกต่างจากชีวิตของ คฤหัสถ์ ของชาวโลกทั่วๆ ไป เรามีความรู้เพิ่มขึ้น เหมือน ออกสู่ทะเลลึก ทะเลแห่งความรู้อันบริสุทธิ์ ความรู้แจ้ง ในเรื่องราวของสรรพสัตว์สรรพสิ่งทั้งหลายกว้างขวางขึ้น เป็นทะเลที่ไม่มีขอบเขต ไม่มีฝั่ง ศึกษาเรียนรู้ไปเรื่อย ๆ บุญ

ก็เพิ่มขึ้นๆ ถ้ายังดับกิเลสไม่ได้ ยังไม่หลุดพ้น ทิพยสมบัติ
ที่เกิดขึ้นในเทวโลกก็จะยิ่งใหญ่โอฬารตระการตามากมาย

สิ่งที่เป็นความไฝฝืนสูงสุดของผู้รู้ คือ อยากไปเป็น
สมณเทวบุตร เป็นเทพบุตรที่เป็นสมณะ แต่มันไม่ใช่ง่าย
ส่วนมากมักจะเป็นเทพบุตรที่มีบารมีมากๆ และยังบำเพ็ญ
ธรรมแบบสมณธรรมอยู่ แต่ว่ากายยังเป็นเทพบุตรอยู่

สิ่งที่เราอยากศึกษาเรียนรู้เพิ่มขึ้นมีอีกเยอะ เดี่ยวก็วัน
เดี๋ยวก็คืน เดี่ยวก็จะหมดเวลาของชีวิตแล้ว เพราะฉะนั้น
ชีวิตของบรรพชิตกว้างขวางกว่าชีวิตของคฤหัสถ์ที่ติดขัด
กับแคบกว่าเยอะ

๓๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๒